

нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Митного кодексу. Тому метою роботи було з'ясування питань щодо існуючих проблем та необхідності вдосконалення митного законодавства.

Слід зазначити, що саме за допомогою правових процедурних норм, безпосередньо, забезпечується сам процес митного контролю. Недосконалість системи митного законодавства в тій чи іншій мірі позначається на всій системі національного законодавства та розвитку митного права. Найсуттєвішу рису процесу вдосконалення митного контролю та митного оформлення слід бачити в тому, що вони спрямовані на створення умов для більш ефективного впливу права на зовнішньоекономічні відносини. Однак, не зважаючи на дію нового Митного кодексу України, з останніми доповненнями від 14.01.2020 р. № 440-ІХ, ситуація в галузі митного права залишається непростною. Потребують детального питання щодо втілення ряду засобів, що призвели б до посилення відповідальності за прийняті рішення, як посадовими особами митних органів так і декларантами. Кількість нормативно-правових актів, що регулюють митну справу, не свідчить на користь якості регулювання правовідносин, що виникають в цій сфері. Так, незважаючи на введенні в дію Накази, порядок визначення коду за УКТ ЗЕД на практиці залишається неоднаковим і неоднозначним. Аналіз порядку розгляду законодавчих актів судами, показує, що більшість з них переконані у необхідності тлумачити текст нормативно-правових актів таким чином, щоб їх положення застосовувалися ефективно, стали ще більш довершеними, і що найкращим виявом мети, яку переслідував законодавець, є сам текст нормативно-правового акта. Проте на практиці існують перешкоди, які ігнорують чи протидіють цій меті. Таким чином проблеми є очевидними і вирішити їх можна тільки шляхом вдосконалення та ефективного застосування митного законодавства на практиці.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЯКОСТІ ШТУЧНОГО ХУТРА З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОФІЛЬНОГО МЕТОДУ

Синиця М.П., гр. ПТс-38

Науковий керівник – канд. техн. наук, доц. **В.В. Полупан**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Штучне хутро – текстильний матеріал, що імітує натуральне хутро тварин. Широко використовується у виготовленні одягу,

головних уборів, м'яких іграшок та ін. Незмінний підвищений попит населення на вироби з натурального хутра, що не цілком задовольняється, визначив проблему створення хутра, що імітує натуральне, штучним способом. Створення відповідної технології стало можливим завдяки розвитку виробництва хімічних волокон різних видів, структур та властивостей та розробці оригінального устаткування.

Серед багатьох економічних та соціальних проблем, які вирішуються у суспільстві, особливого значення набуває проблема якості. Для об'єктивного оцінювання споживних властивостей та якості вітчизняних та імпортованих зразків штучного хутра необхідно проводити їх дослідження, що може дати компетентний висновок про якість товарів цієї групи.

Під час проведення оцінки якості штучного хутра використано 5-бальну шкалу, за допомогою якої проведено профілювання обраних для дослідження показників якості. Враховуючи те, що в стандартах не передбачені показники якості для хутра, а лише дефекти, для проведення дослідження обрано наступні показники: зовнішній вигляд хутра, міцність закріплення ворсу, імітація натурального хутра, спроможність до очищення, маркування. Загальна оцінка отриманих результатів наведена на рисунку.

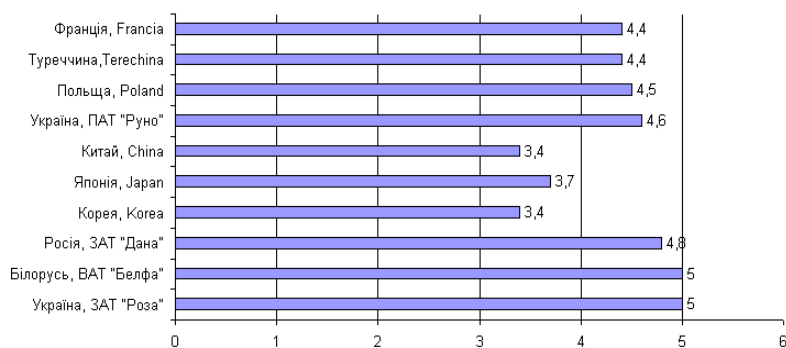

Рис. Графічне опрацювання результатів дослідження